

Αριθμός 327/2012

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Μαΐου 2011, με την εξής σύνθεση:
Α. Γκότσης, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος και της αναπληρώτριας Προέδρου, που είχαν κώλυμα, Ν. Μαρκουλάκης, Μ. Βηλαράς, Σύμβουλοι, Α. – Μ. Παπαδημητρίου, Π. Τσούκας, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Δ. Λαγός.

Για να δικάσει την από 5 Αυγούστου 2010 αίτηση:

του Σ.Κ.Ν., κατοίκου Ηρακλείου Αττικής (..... ..), ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Ε. Μαλακάση (Α.Μ. 14270), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Εξωτερικών, ο οποίος παρέστη με τη Γ. Παπαδίκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθούν: α) η από 28.6.2010/8.7.2010 απόφαση του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών, β) η από 10.5.2010 απόφαση του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών και γ) η υπ'Α αριθμ. Π8Ν68α-15624/ΑΣ 6630/19.7.2010 απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Μ. Βηλαρά.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση του υπό κρίση ενδίκου βοηθήματος έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1102228/2010 ειδικό έντυπο παραβόλου).

2. Επειδή, με το ένδικο αυτό βοήθημα, το οποίο τιτλοφορείται «Προσφυγή – Αίτηση Ακυρώσεως», ζητείται η ακύρωση: α) της από 8.7.2010 αποφάσεως του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών, με την οποία

επιβλήθηκε στον αιτούντα, Διοικητικό Γραμματέα Ε΄ του εν λόγω Υπουργείου, η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης για το πειθαρχικό παράπτωμα της χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς ή ανάξιας για υπάλληλο διαγωγής εντός υπηρεσίας (άρθρα 106, παρ. 1 και 109, παρ. 2, περίπτ. δ΄, του Υπαλληλικού Κώδικα που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 3528/2007 ΦΕΚ 26 Α΄, και άρθρο 81, παρ. 1 και 2, του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 3566/2007 ΦΕΚ 117 Α΄), β) των από 10.5.2010 και 28.6.2010 αποφάσεων του ιδίου Συμβουλίου, με τις οποίες αποφασίσθηκαν, αντίστοιχα, η διακοπή και επανάληψη της συζητήσεως της πειθαρχικής υποθέσεως του αιτούντος, καθώς και η έκδοση οριστικής αποφάσεως σε μεταγενέστερη συνεδρίαση και γ) της Π8Ν68α-15624/ΑΣ6630/19.7.2010 αποφάσεως του Υπουργού Εξωτερικών, με την οποία ο αιτών τέθηκε αυτοδικαίως σε αργία κατόπιν της επιβολής σ΄Α αυτόν της προαναφερόμενης πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης (άρθρο 82 παρ. 1 περίπτ. β΄ του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών).

3. Επειδή, απαραδέκτως προσβάλλονται από 10.5.2010 και 28.6.2010 αποφάσεις του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών διότι οι αποφάσεις αυτές, ως προπαρασκευαστικές της από 8.7.2010 αποφάσεως του ιδίου Συμβουλίου με την οποία επιβλήθηκε στον αιτούντα η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης στερούνται εκτελεστότητας (πρβλ. ΣτΕ 1907/2009, 1097/2006).

4. Επειδή, το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της προαναφερόμενης αποφάσεως, της 8.7.2010, του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών, με την οποία επεβλήθηκε στον αιτούντα η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης έχει τον χαρακτήρα προσφυγής ουσίας, η εκδίκαση της οποίας ανήκει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ως άνω υπουργικής αποφάσεως περί θέσεως του αιτούντος σε αυτοδίκαιη αργία έχει τον χαρακτήρα αιτήσεως ακυρώσεως, η εκδίκαση της οποίας ανήκει, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 702/1977 (ΦΕΚ 268 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 47 παρ. 2 του Ν. 3900/2010 (ΦΕΚ 213 Α΄), σε συνδυασμό με το άρθρο 50 του ιδίου νόμου, στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, στο οποίο και πρέπει να παραπεμφθεί, κατά το μέρος αυτό, η υπόθεση ενόψει και του ότι κατά της υπουργικής αυτής αποφάσεως προβάλλονται αυτοτελείς λόγοι ακυρώσεως (βλ. ΣτΕ 4123, 3191/2010, 1796/2007).

5. Επειδή, στο άρθρο 35 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (Ν. 3566/2007) ορίζεται ότι: «1. Το Πειθαρχικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο αποτελείται από πέντε (5) μέλη, τα οποία ορίζονται με τους αναπληρωτές τους, με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών, με διετή θητεία ως εξής: δύο (2) Σύμβουλοι της Επικρατείας, εκ των οποίων ο αρχαιότερος ως Πρόεδρος, δύο (2) υπάλληλοι του Διπλωματικού Κλάδου με βαθμό Πρέσβευς ή Πληρεξουσίου Υπουργού Α΄ ή Β΄ και ένας (1)

υπάλληλος, εκπρόσωπος του αντίστοιχου κλάδου, που υποδεικνύεται στον Υπουργό από το Διοικητικό Συμβούλιο της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης, ως μέλη. Στο Συμβούλιο εισηγείται, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Προσωπικού, αναπληρούμενος σε περίπτωση κωλύματος από Πληρεξούσιο Υπουργό Α΄ ή Β΄ οριζόμενο από τον Υπουργό Εξωτερικών ... 2. ... 3. ... 4. Το Πειθαρχικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο: α. Επιβάλλει, με αιτιολογημένη απόφαση, τις πειθαρχικές ποινές που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο σε όλους τους υπαλλήλους, εκτός από αυτούς που είναι υπάλληλοι του Διπλωματικού Κλάδου με βαθμό Πρέσβευς και Πληρεξουσίου Υπουργού Α΄ και Β΄ ... 5. ...». Εξάλλου, στο άρθρο 10 του εν λόγω Οργανισμού ορίζεται ότι: «Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο εφαρμόζονται, αναλόγως, οι οικείες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα». Περαιτέρω, στο μεν άρθρο 81 του ίδιου Οργανισμού προβλέπεται ότι: «1. Για όλα τα θέματα που αφορούν στην πειθαρχική ευθύνη των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, τα πειθαρχικά παραπτώματα και την παραγραφή τους, τις πειθαρχικές ποινές, τη διαδικασία ενώπιον των αρμόδιων οργάνων και τα ενδικοφανή και ένδικα μέσα κατά των πειθαρχικών αποφάσεων εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στον παρόντα νόμο 2. ... 3. Η οριστική παύση από την υπηρεσία των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών επιβάλλεται με διάταγμα, το οποίο εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών, κατόπιν αποφάσεως του Ανωτάτου Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, για τους σε πρεσβευτικό βαθμό υπαλλήλους και με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών, κατόπιν αποφάσεως του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, για τους λοιπούς υπαλλήλους ...», στο δε άρθρο 86 ότι: « 1. ... 2. ... Κατά της απόφασης του Ανώτατου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου κατά περίπτωση, η οποία επιβάλλει προσωρινή ή οριστική παύση, επιτρέπεται στον τιμωρηθέντα εντός εξήντα ημερών από την κοινοποίησή της, η άσκηση προσφυγής στο αρμόδιο δικαστήριο». Τέλος, στο άρθρο 2 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 3528/2007) ορίζεται ότι «2. Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ... οι οποίοι ... διέπονται από ειδικές διατάξεις ... υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από ειδικές γι'αυτούς διατάξεις». Από τις προαναφερόμενες διατάξεις συνάγεται ότι προκειμένου περί υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα οι οποίες προβλέπουν την άσκηση ενστάσεως κατά των αποφάσεων των πειθαρχικών συμβουλίων ενώπιον του δευτεροβαθμίου πειθαρχικού συμβουλίου. Με τα δεδομένα αυτά, παραδεκτώς ασκείται η υπό κρίση προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως της 8.7.2010 του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών, η οποία δεν υπόκειται σε ένσταση (βλ. ΣτΕ 626/2011).

6. Επειδή, στο άρθρο 103 παρ. 4 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής: «Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις

υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική απόφαση, δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή παυθούν χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου που αποτελείται τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους. Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει». Από την παραπάνω συνταγματική διάταξη συνάγεται ότι με την προβλεπόμενη από αυτή απαγόρευση απολύσεως ή υποβιβασμού πολιτικού δημοσίου υπαλλήλου χωρίς προηγούμενη απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου αποτελούμενου κατά τα δύο τρίτα, τουλάχιστον, από μόνιμους δημοσίου υπαλλήλους, επιβάλλεται όπως τα συμβούλια αυτά συγκροτούνται παγίως κατά το προαναφερόμενο ελάχιστο ποσοστό από πολιτικούς υπαλλήλους που απολαύουν της συνταγματικής προστασίας της μονιμότητας ή, πολύ περισσότερο, από δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι απολαύουν κατά το Σύνταγμα (άρθρο 88, παρ. 1) ισοβιότητας και όχι από υπαλλήλους μη απολαύοντες της εκ του Συντάγματος μονιμότητας (βλ. ΣτΕ 585/2008, 474/1991, 2135/1988 κ.ά.). Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των παρ. 2 και 3, του άρθρου 89 και της παρ. 4 του άρθρου 118, του ισχύοντος Συντάγματος, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά την αναθεώρηση με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, συνάγεται ότι ο αναθεωρητικός νομοθέτης απαγορεύει πλέον την ανάθεση σε δικαστικούς λειτουργούς διοικητικών καθηκόντων, η σχετική δε απαγόρευση ισχύει το αργότερο από 1.1.2002, κατ' εξαίρεση, όμως, επιτρέπεται στους δικαστικούς λειτουργούς η συμμετοχή σε συμβούλια ή επιτροπές που ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού χαρακτήρα, εφόσον η συμμετοχή τους αυτή προβλέπεται ειδικώς από το νόμο (ΣτΕ 2343/2006, 3744/2005). Με τα δεδομένα αυτά, νομίμως, με την Π16α-5182/ΑΣ 2205/23.3.2010 απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών, με την οποία συγκροτήθηκε το Πειθαρχικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του άρθρου 35 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών ορίσθηκαν, αντίστοιχα, ως Πρόεδρος και μέλος τους εν λόγω Συμβουλίου δύο Σύμβουλοι Επικρατείας, με ισάριθμους Συμβούλους Επικρατείας ως αναπληρωτές τους και, συνεπώς, τα προβαλλόμενα με την υπό κρίση προσφυγή ότι κατά παράβαση της προαναφερόμενης διατάξεως του άρθρου 103, παρ. 4 του Συντάγματος το πειθαρχικό συμβούλιο συγκροτήθηκε με τη συμμετοχή σ' αυτό και των ως άνω δικαστικών λειτουργών είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

7. Επειδή, σύμφωνα με γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, για τη νόμιμη σύνθεση συλλογικού οργάνου της Διοικήσεως δεν αρκεί η παρουσία στη συνεδρίαση των μελών που αποτελούν τη νόμιμη απαρτία, αλλά απαιτείται να εξασφαλίζεται η δυνατότητα συμμετοχής όλων των τακτικών μελών, καθώς και των αναπληρωματικών, για την περίπτωση κωλύματος των πρώτων, με την έγκαιρη και έγγραφη πρόσκλησή τους, η οποία πρέπει να αποδεικνύεται με στοιχεία

προγενέστερα της συνεδρίασεως. Η τήρηση του τύπου αυτού δεν απαιτείται μόνον όταν η ημέρα συνεδρίασεως ορίσθηκε σε προγενέστερη συνεδρίαση, στην οποία μετείχαν όλα τα τακτικά μέλη, ή όταν οι συνεδριάσεις γίνονται σε τακτές και εκ των προτέρων καθορισμένες ημερομηνίες αποδεδειγμένα γνωστές σε όλα τα μέλη του συλλογικού οργάνου, καθώς και όταν υπάρχει αντικειμενική αδυναμία προσελεύσεως του μέλους στη συνεδρίαση, γνωστή εκ των προτέρων, ή όταν το μέλος έχει δηλώσει εγγράφως πριν από τη συνεδρίαση κώλυμα συμμετοχής του σε αυτή. Αν δεν έχει τηρηθεί ο τύπος αυτός και το συλλογικό όργανο συνεδριάζει χωρίς τη συμμετοχή τακτικού μέλους, η σχετική απόφαση είναι μη νόμιμη, λόγω κακής συνθέσεως, είναι δε αδιάφορο το ότι τυχόν παρέστη το αντίστοιχο αναπληρωματικό μέλος (ΣτΕ 1505/2005 7μ., 175, 3598/2002 κ.ά.). Σε αντιστοιχία με τη γενική αυτή αρχή, στον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999, ΦΕΚ 45 Α΄) ορίζεται, στο άρθρο 14, ότι: «1. Το συλλογικό όργανο συνεδριάζει νομίμως όταν στη σύνθεσή του, μετέχουν ως τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη, περισσότερα από τα μισά των διορισμένων τακτικών μελών (απαρτία). ... 2. Ο πρόεδρος καθορίζει την ημέρα, την ώρα και τον τόπο των συνεδριάσεων και καλεί τα τακτικά και τα αναπληρωματικά μέλη να συμμετάσχουν. Η πρόσκληση, η οποία περιλαμβάνει την ημερήσια διάταξη, γνωστοποιείται, από το γραμματέα, στα μέλη του συλλογικού οργάνου τουλάχιστον σαράντα οκτώ (48) ώρες πριν από τη συνεδρίαση, μπορεί δε να γίνει και με τηλεφώνημα, τηλεγράφημα, τηλεομοιοτυπία ή άλλο πρόσφορο μέσο, εφόσον το γεγονός τούτο αποδεικνύεται από σχετική σημείωση σε ειδικό βιβλίο, η οποία πρέπει να φέρει χρονολογία και την υπογραφή του προσώπου που έκανε την πρόσκληση ... Πρόσκληση των μελών του συλλογικού οργάνου δεν απαιτείται όταν οι συνεδριάσεις γίνονται σε ημερομηνίες τακτές, που ορίζονται με απόφασή του, η οποία και γνωστοποιείται στα μέλη του. Πρόσκληση δεν απαιτείται, επίσης, όταν μέλος έχει δηλώσει, πριν από τη συνεδρίαση, κώλυμα συμμετοχής του σε αυτήν, ή όταν το κώλυμα τούτο είναι γνωστό στον πρόεδρο του συλλογικού οργάνου. 3. Τα αναπληρωματικά μέλη καλούνται προς αναπλήρωση απόντων ή κωλυομένων μελών της ίδιας κατηγορίας ... 4. Αν κατά τη συνεδρίαση απουσιάσει τακτικό μέλος το οποίο δεν είχε προσκληθεί, η συνεδρίαση είναι παράνομη. Το ίδιο ισχύει ακόμη και αν, αντ' αυτού, είχε μετάσχει το αντίστοιχο αναπληρωματικό μέλος ... 5. Η νομιμότητα της σύνθεσης συλλογικού οργάνου δεν επηρεάζεται από την τυχόν εναλλαγή των μετεχόντων μελών σε διαδοχικές συνεδριάσεις. 6. ...» και στο άρθρο 15, παρ. 2, ότι: «Αν η συζήτηση της υπόθεσης διαρκεί περισσότερες από μία συνεδριάσεις, η απόφαση λαμβάνεται από τα μέλη που μετέχουν στην τελευταία συνεδρίαση, αφού προηγουμένως, τα μέλη που δεν μετείχαν στις προηγούμενες συνεδριάσεις, ενημερωθούν πλήρως ως προς τα ουσιώδη σημεία των κατ'αυτές συζητήσεων. Η ενημέρωση πρέπει να προκύπτει από δήλωση των μελών αυτών, η οποία και καταχωρίζεται στα πρακτικά».

8. Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά από τρεις συνεδριάσεις του πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου (10.5.2010, 28.6.2010 και 8.7.2010). Κατά την τελευταία συνεδρίαση της 8.7.2010, κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, αντί των τακτικών μελών Μ.-Ε.Κ. και Α.Α., μετείχαν τα αντίστοιχα αναπληρωματικά μέλη Π.-Κ.Ε. και Κ.Τ. Ούτε όμως στο οικείο πρακτικό αναγράφεται ούτε από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι οι αναπληρώσεις αυτές οφείλονται σε κώλυμα των ως άνω τακτικών μελών (βλ. ΣτΕ 201/2008, 2236/2003, 175/2002). Περαιτέρω, ούτε στο οικείο πρακτικό αναγράφεται ούτε από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι τα προαναφερόμενα τακτικά μέλη που δεν παρέστησαν κατά την επίμαχη συνεδρίαση της 8.7.2010 είχαν κληθεί εγγράφως να παραστούν ή ότι συνέτρεχαν οι μνημονευόμενες στην προηγούμενη σκέψη προϋποθέσεις, υπό τις οποίες και μόνο θα ήταν δυνατόν να παραλειφθεί η κλήτευσή τους. Και ναι μεν μεταξύ των στοιχείων του φακέλου υπάρχουν, για την προαναφερόμενη συνεδρίαση, ατομικές προσκλήσεις των τακτικών και αναπληρωματικών μελών του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, υπογεγραμμένες από τον Πρόεδρο αυτού Θ. Παπαευαγγέλου, Σύμβουλο Επικρατείας, πλην, δεν προκύπτει ότι οι προσκλήσεις αυτές επιδόθηκαν στα μέλη του εν λόγω Συμβουλίου ή ότι, εν πάση περιπτώσει, είχε τηρηθεί η προβλεπόμενη από τις ανωτέρω διατάξεις διαδικασία τηλεφωνικής, τηλεγραφικής, τηλεομοιοτυπικής ή με άλλο πρόσφορο τεχνικό μέσο κλήτευσης των ως άνω μελών με καταχώριση σε ειδικό βιβλίο σχετικής σημειώσεως χρονολογημένης και υπογεγραμμένης από το πρόσωπο που έκανε την κλήτευση (βλ. ΣτΕ 3831, 3660/2009, 3968, 1449/2008, 2893/2007 κ.ά.). Με τα δεδομένα αυτά, η σύνθεση του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου κατά την ως άνω συνεδρίαση της 8.7.2010 δεν ήταν νόμιμη και, συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει, κατ' αποδοχή του σχετικού λόγου της προσφυγής, να ακυρωθεί.

9. Επειδή μετά την ακύρωση, κατά τα ανωτέρω, της προσβαλλόμενης αποφάσεως παρέλκει η εξέταση των λοιπών προβαλλομένων λόγων, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προκειμένου να κριθεί από το αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο υπό νόμιμη σύνθεση.

Διά ταύτα

Παραπέμπει το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, κατά το μέρος που αποτελεί αίτηση ακυρώσεως, στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, σύμφωνα με το σκεπτικό.

Δέχεται το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, κατά το μέρος που αποτελεί υπαλληλική προσφυγή.

Ακυρώνει την από 8.7.2010 απόφαση του Πειθαρχικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για τις νόμιμες ενέργειες, σύμφωνα με το σκεπτικό.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του προσφεύγοντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 12 Οκτωβρίου 2010

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος Ο Γραμματέας

Α. Γκότσης Δ. Λαγός

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 26ης Ιανουαρίου 2012.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος Ο Γραμματέας

Ν. Μαρκουλάκης Ν. Βασιλόπουλος